

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta, ve věci žalobkyně [REDACTED], bytem [REDACTED], PSČ [REDACTED], zast. obecnou zmocněnkyní [REDACTED], bytem [REDACTED], PSČ [REDACTED], proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2009, zn. 1553/ZP/2008-7, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně napadla včas podanou žalobou shora uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž bylo na základě jejího odvolání změněno rozhodnutí Městského úřadu [REDACTED] ze dne 9. 11. 2007, č.j.: TAJ 2687/2007-16557/07, a to co do výroku ohledně výše uložené pokuty uložené žalobkyni podle § 62 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) za hrubě urážlivé podání. Žalovaný snížil původně uloženou pokutu ve výši 15.000,-- Kč na částku 2.000,-- Kč, přičemž ve zbytku rozhodnutí uvedeného prvoinstančního správního orgánu potvrdil. Žalobkyně napadla shora uvedené rozhodnutí žalovaného správní žalobou, kterou v podstatě odůvodnila následujícím způsobem.

Předně namítala, že žalovaný porušil ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, když ji před vydáním žalovaného rozhodnutí nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění, respektive ji neseznámil s tím, že shromažďování podkladů pro ně bylo skončeno. Žalovaný totiž žalobkyni sice umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když ji k tomu vyzval dopisem ze dne 28. 4. 2009 a žalobkyně toho také dne 19. 5. 2009 využila. Nicméně ze žalovaného rozhodnutí, které obdržela dne 15. 7. 2009, se dozvěděla, že žalovaný jednal ve věci bez účasti žalobkyně ještě i po 19. 5. 2009. A o této skutečnosti již informována nebyla a nebyla ji dána znovu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Konkrétně měla na mysli dopis tajemníka ze dne 11. 6. 2009, zn. TAJ 61/2009-5519/2009-██████. Tato skutečnost měla podle žalobkyně vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, když v důsledku uvedeného postupu žalovaného došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu.

Dále žalobkyně zmiňovala předcházející zrušující rozsudek nadepsaného krajského soudu ze dne 17. 3. 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, vydaný v téže věci, v němž bylo uvedeno, že „z napadeného rozhodnutí ale není vůbec zřejmé, v souvislosti s jakým správním řízením byla žalobkyni pořádková pokuta uložena, přičemž na tuto otázku nedovedl odpovědět žalovaný ani při soudním jednání. Přitom odůvodnění žalovaného rozhodnutí je v tomto směru navíc vnitřně rozporné, když jednak je v něm v podstatě tvrzeno, že účelem pořádkových pokut je zefektivnění průběhu správního řízení (viz např. poslední odstavec dole na straně čtvrté) a proti tomu je v něm zároveň uvedeno, že na dopis žalobkyně ze dne 12. 3. 2007 nutno nahlížet jako na nové samostatné podání.“ Tvrdila přitom, že uložení pořádkové pokuty na základě § 154 správního řádu nepřicházelo v úvahu, neboť se v případě jejího dopisu ze dne 13. 2. 2007 nejednalo o žádné osvědčení, ověření či vyjádření ani jím hrubě nikoho neurazila.

Z uvedeného žalobkyně dovozovala, že žalované rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a že v řízení, které předcházelo jeho vydání, došlo v důsledku nedodržení § 36 odst. 3 správního řádu, k závažné procesní vadě. Z uvedených důvodů navrhovala žalobou napadené rozhodnutí zrušit.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 23. 9. 2009. Konstatoval v něm, že výroky žalobkyně, za něž byla pokutována, jsou hrubě urážlivými, takže v tom se se správním orgánem prvního stupně plně ztotožnil. Naopak při úvaze ohledně výše uložené pokuty dospěl k závěru, na základě něhož ji z částky 15.000,-- Kč snížil na částku 2.000,-- Kč. Žalobkyni rovněž umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dále konstatoval, že dostal výtkám Krajského soudu v Hradci Králové uvedeným v jeho rozsudku ze dne 17. 3. 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, když napadené rozhodnutí již obsahuje právní posouzení a zdůvodnění uložené pokuty, a to dle § 62 správního řádu v souvislosti s jeho § 154. Navrhoval žalobu zamítnout.

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 18. 5. 2010. Žalobkyně při něm setrvala na svých žalobních námitkách v celém rozsahu. K dotazu krajského soudu,

jaký vliv měla její neznalost o existenci dopisu tajemníka ze dne 11. 6. 2009, zn. TAJ 61/2009-5519/2009 [redacted], na zákonnost žalovaného rozhodnutí, žalobkyně uvedla, že šlo vůči ní o šikanu a že se jí takovéto jednání nelíbí, protože nemá jistotu, kdy a kdo do spisu poté, co se seznámila s jeho obsahem, ještě něco založí a ona již nebude mít možnost se k tomu vyjádřit. Žalovaný se odkázal na své vyjádření k žalobě.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v rozsahu podaných žalobních námitek podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím závěrům.

Stěžejní námitkou žalobkyně bylo, že žalovaný porušil ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dále zpochybňovala samotnou existenci předpokladu pro uložení pořádkové pokuty s odkazem na to, že při jednání krajského soudu dne 17. 3. 2009 žalovaný nebyl schopen vyjádřit se k tomu, v souvislosti s jakým správním řízením jí byla pokuta vůbec uložena.

Krajský soud tyto námitky neshledal odůvodněnými.

Krajský soud již v dané věci rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 17. března 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, jímž zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného v této věci ze dne 7. února 2008, zn. 1553/ZP/2008-3. Žalovaný je totiž výslovně opřel o ustanovení § 62 správního řádu, podle něhož je základním předpokladem pro uložení pořádkové pokuty vedení příslušného správního řízení, přičemž zároveň uvedl, že na dopis žalobkyně bylo nahlíženo jako na nové samostatné podání. Právě pro tuto vnitřní rozpornost odůvodnění rozhodnutí žalovaného, když nebylo zřejmé, v souvislosti s jakým jednáním byla žalobkyni uložena pořádková pokuta, tedy pro jeho nepřezkoumatelnost, bylo rozhodnutí žalovaného rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. března 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení. V něm pak bylo na žalovaném, aby jednoznačně pojmenoval důvod, v souvislosti s nímž k postihu žalobkyně došlo.

Jak je zřejmé ze správního spisu, žalovaný poté v podání ze dne 28. 4. 2009, zn. 1553/ZP/2008-4, zaslaném žalobkyni, shrnul dosavadní průběh řízení v dané věci a zároveň jí dal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí s tím, že ve věci nebude rozhodnuto dříve než 20. května 2009. Informoval ji současně o tom, že do uvedeného data lze nahlédnout do podkladů rozhodnutí, a to v úřední dny či kdykoliv jindy po telefonické domluvě. Uvedené podání bylo zároveň zasláno (dle přesvědčení krajského soudu nad rámec) na vědomí Městskému úřadu [redacted]. Žalobkyně možnosti nahlédnout do správního spisu a vyjádřit se k jeho podkladům využila dne 19. 5. 2009 (viz záznam z jednání).

Městský úřad [redacted] se na základě dopisu žalovaného ze dne 28. 4. 2009 znovu vyjádřil k věci (byť tak učinil již podáním ze dne 6. prosince 2007 v souvislosti s předložením odvolání žalobkyně žalovanému), a to podáním ze dne

11. 6. 2009, zn. TAJ 61/2009-5519/2009 [REDAKCE]. K němu dlužno poznamenat, že jde v podstatě o naprosto nezávazný názor podaný orgánem, který ve věci již rozhodl v prvním stupni, podaný zjevně nepřipadným způsobem. Jinými slovy, jako kdyby jeho zpracovatel nečetl rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. března 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, jím zrušené rozhodnutí a nevěděl, že soudy ve správním soudnictví nemohou odstraňovat nedostatky správních rozhodnutí, jež podle s.ř.s. přezkoumávají. Ostatně to, co je uvedeno ve zmíněném dopisu, je již z převážné části součástí odůvodnění rozhodnutí Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 9. 11. 2004, č.j.: TAJ 2687/2007-16557/07, a v tomto směru nepřinesl vůbec nic nového a to ani pro žalobkyni. Ostatně ta ani nebyla při jednání krajského soudu schopna uvést, jaký vliv na její práva a oprávněné zájmy tento dopis měl. Nebyla to pro ni ani žádná novota, když názor Městského úřadu [REDAKCE] na užití pořádkové pokuty znala již z odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí. Krom toho šlo o stanovisko orgánu, který již k věci vše, co považoval za důležité, uvedl v odůvodnění rozhodnutí a na tom již nemohl nic měnit. Nešlo tak o žádný nový podklad některého z účastníků řízení, jenž by měl či mohl mít význam pro odvolací řízení. Žalovaný tedy neporušil ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, když již žalobkyni se zmíněným dopisem před vydáním žalovaného rozhodnutí zvlášť neseznamoval. Nebylo totiž s čím.

Přesto si krajský soud nemůže odpustit poznámku, že pokud měl již Městský úřad [REDAKCE] potřebu ještě něco k věci říci, že tak měl učinit ve stejné lhůtě, jaká byla dána žalobkyni, tedy do 20. 5. 2009 a ne až téměř o měsíc později. Takovéto postupy nelze kvalifikovat jako férové, byť nemají vliv na zákonnost rozhodnutí, o čemž ostatně svědčí i reakce žalobkyně v žalobě.

Žalovaný pak v dalším řízení respektoval právní názor krajského soudu, vyjádřený v předcházejícím rozsudku ze dne 17. 3. 2009, č.j. 30 Ca 101/2008-44, když na straně šesté nejdříve uvedl důvody, pro které bylo jeho předcházející rozhodnutí zrušeno (pro nespecifikování řízení, v souvislosti s nímž byla žalobkyni pokuta uložena) a ty poté napravit. Konstatoval, že žalobkyně učinila hrubě urážlivé podání v dopisu ze dne 13. 2. 2007, a to v souvislosti s plněním úkolů veřejné správy konkrétními osobami (viz odůvodnění žalovaného rozhodnutí str. 6 a násl.). Uložení pořádkové pokuty tak nespojoval se žádným konkrétním správním řízením, ale s částí čtvrtou správního řádu (§§ 154 – 158), která upravuje režim úkonů správních orgánů v oblasti veřejné správy, jejímiž výstupy nejsou správní rozhodnutí, ale přesto jsou projevem výkonu působnosti v oblasti veřejné správy. Správní orgány při jejich realizaci postupují podle ustanovení části první a obdobně podle vyjmenovaných ustanovení části druhé správního řádu (viz § 154 správního řádu, vztahující se na vyjádření, osvědčení a sdělení), mezi nimiž je výslovně uveden i § 62 správního řádu o pořádkové pokutě. V posuzované věci se pak žalobkyně domáhala sdělení informací a opakovaně žádala o „provedení kopie záznamu-audiokazeta a CD-dle vráceného spisu ze dne 15. 2. 2006 č.j. ORRK-25/TČ-70-2006“, tedy činila úkony, na něž dopadá část čtvrtá správního řádu, nazvaná „Vyjádření, osvědčení a sdělení“, upravená v jeho § 154 správního řádu.

V dopisu ze dne 13. 2. 2007, s nímž se žalobkyně obrátila na starostku Města [REDAKCE] se žádostí o podání informací, označila tuto za prolhanou lhářku a [REDAKCE], pracovníka odboru životního prostředí městského úřadu za bolševika, lháře a zloděje. Oba společně pak za „podvodníky, lháře a negramotné“. O tom, že tyto výroky jsou hrubě urážlivé ve smyslu § 62 správního řádu, nemá krajský soud sebemenších pochyb, neboť zjevně směřují k poškození cti, důstojnosti a pověsti jmenovaných.

Vzhledem k tomu krajský soud uzavřel, že se žalobkyně dopustila chování postižitelného dle § 62 odst. 2 správního řádu, že měl žalovaný pro rozhodnutí dostatek podkladů a že učinil ve věci správné právní závěry. Vzhledem k tomu žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové. Pro tento případ by musel být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Hradci Králové dne 27. května 2010

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]